

DECIZIA NR.9/09.03.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu, a fost sesizată de Direcția Regională Vamală Brașov prin adresa nr./14.02.2005 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu sub nr./16.02.2005 asupra contestației formulate de **S.C. x** . împotriva măsurilor dispuse prin procesul verbal încheiat în data de 25.01.2005 de Direcția Regională Vamală Brașov.

Contestația a fost depusă în termenul legal impus de art.176 (1) din O.G.92/2003 republicată, fiind înregistrată la organul de control cu nr./09.02.2005, iar la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu cu nr./16.02.2005.

Obiectul contestației îl reprezintă măsurile dispuse prin procesul verbal /25.01.2005 privind plata la bugetul statului a sumei totale de xxxx lei din care :

- amendă -
- taxe vamale
 - dobânzi taxe vamale
 - penalități de întârziere
 - taxe vamale -
- comision vamal -
- dobânzi comision vamal -
- penalități de întârziere
 - comision vamal -
- TVA -
- dobânzi TVA -
- penalități de întârziere TVA -

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu este competentă să soluționeze capetele de cerere privind taxele vamale, comision vamal, TVA și accesorii aferente acestora conform art.178 din O.G.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu trebuie să constate dacă are competență materială de soluționa pe fond contestația pentru capătul de cerere privind amenda contravențională în sumă de xxxx

În drept, art.178 din O.G.92/2003 precizează că organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal pot soluționa contestațiile ce au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora.

Ca urmare, pentru capătul de cerere privind amenda contravențională în sumă de xxxxxx, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu nu are competență materială de a soluționa contestația, competența în cauză aparținând instanțelor judecătorești conform art.32 alin.2 din O.G.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor aprobată prin Legea 180/2002.

Cu privire la amendă, petenta menționează în contestație că aceasta face obiectul dosarului cu nr/2005

I. Prin contestația formulată, petenta invocă următoarele :

- societatea a efectuat un număr de șapte importuri, fiind scutită de plata taxelor vamale conform art.22 din Legea 133/1999, deși la data realizării importurilor dispozițiile Legii 133/1999 care instituiau regimul vamal favorabil erau obligate în mod expres prin art.37 din O.U.G.17/2000 ;
- din amortizarea cronologică a dispozițiilor art.22 din Legea 133/1999, art.37 din O.U.G.17/2000, art.60 din Legea 24/2000, art.8 (3) din Legea 76/2000 și a adresei nr.09.05.2000 emisă de Direcția Generală a Vămirilor, petenta concluzionează că a încheiat declarațiile vamale de import cu scutire de la plata taxelor vamale cu aprobarea Biroului Vamal Sibiu, invocând în apărarea sa buna credință conform prevederilor art.10 din O.G.92/2003 unde se arată că : *“relațiile dintre contribuabili și organe fiscale trebuie să fie fundamentate pe buna credință, în scopul realizării cerințelor legii”*.

În consecință, solicită anularea procesului verbal ca netemeinic și nelegal și exonerarea societății de la plata sumelor cuprinse în actul atacat.

II. Direcția Regională Vamală Brașov prin procesul verbal încheiat în data de 25.01.2005 reține următoarele :

În urma controlului ulterior efectuat au fost identificate 27 declarații vamale de import definitiv în facilități vamale și fiscale în baza art.22 din Legea 133/1999, import constând în 36 de mașini și instalații încadrate la Cap.84, 85, 87 din Tariful Vamal de Import al României.

Aceste bunuri au fost importate în baza avizelor emise de Ministerul Industriei și Comerțului și a declarației pe propria răspundere a reprezentantului agentului economic.

Din totalul de 27 declarații vamale de import valorificate, 7 au fost din perioada 15.08. – 21.12.2000, perioadă în care nu mai erau aplicabile facilitățile vamale acordate de art.22 din Legea 133/1999 întrucât acesta a fost abrogat prin art.37 din O.U.G.17/2000.

Având în vedere acest fapt, pentru DVI nr./15.08.2000, /15.08./16.08.2000, /28.08.2000, /06.09.2000,/11.12.2000 și/21.12.2000, organul de control a stabilit că eronat aceste impozite au beneficiat de facilități vamale la intrarea în țară și ca urmare recalculează în sarcina petentei datoria vamală legală către bugetul de stat.

De asemeni, în controlul ulterior efectuat, organul vamal a avut la baza stabilirii obligației vamale suplimentare pentru DVI în cauză pe lângă art.22 din Legea 133/1999, art.37 din O.U.G.17/2000 și prevederile :

- art.60 (3) din Legea 24/2000 ;
- art.8 pct.3 din Legea 76/2000 ;
- O.U.G.297/2000 ;
- H.G.244/2001 ;
- Legea 141/1997 ;
- H.G.626/1997 ;
- H.G.1114/2001 ;
- adresa nr./10.09.2004 a Ministerului Finanțelor Publice București ;
- adresa nr./21.12.2004 a Autorității Naționale a Vămirilor București.

Din toate aceste prevederi rezultă că art.22 din Legea 133/1999 care stipula acordarea de facilități vamale pentru importuri mașini și utilaje, respectiv scutiri de taxe vamale și implicit TVA a fost abrogat prin art.37 din O.U.G.17/2000 și rămâne definitiv abrogat până la apariția O.U.G.297/30.12.2000 când au fost din nou introduse aceste facilități.

În concluzie, pentru perioada înscrisă în cele 7 DVI în cauză, respectiv 15.08.-21.12.2000 nu sunt aplicabile facilitățile menționate și ca urmare organul vamal a stabilit numai pentru acest DVI obligații de plată în sarcina contestatoarei.

III. Având în vedere constatările organului de control vamal, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației reține următoarele :

În fapt, S.C.” x . a efectuat în perioada 15.08. – 21.12.2000 importuri definitive de mașini – utilaje cu DVI nr./15.08.2000, DVI /15.08.2000, /16.08.2000, /28.08.2000, 1/06.09.2000, /11.12.2000 și / 21.12.2000 pentru care a solicitat și beneficiat de facilitățile vamale prevăzute de art.22 din legea 133/1999.

Cauza supusă soluționării este dacă pentru bunurile importate în perioada 15.08. – 21.12.2000 consemnate în DVI de mai sus, contestatoarei îi erau aplicabile prevederile art.22 din Legea 133/1999 în sensul scutirii la plata taxelor vamale și TVA.

Inițial, art.22 din Legea 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii prevedea : *“întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, know-how, care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii și care se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine”.*

Corelat cu acest articol, importatorii pentru bunurile scutite de taxe vamale erau scutiți și de TVA conform art.6 pct.B lit.a) din O.G.3/1992 republicată cu modificările ulterioare.

Această situație privind aplicarea facilităților vamale și fiscale s-a menținut până la data de 01.01.2000, data intrării în vigoare a O.U.G.215/30.12.2000 privind modificarea și completarea unor reglementări referitoare la TVA, unde la art.II se specifică că art.22 din Legea 133/1999 se abrogă.

De asemeni, prin O.U.G.17/15.03.2000 privind TVA cu aplicare de la 15.03.2000 la art.37 se precizează că este și rămâne abrogat art.22 din Legea 133/1999.

Cronologic, actul normativ care repune în aplicabilitate art.22 din Legea 133/1999 este O.U.G. 297/30.12.2000 pentru completarea Legii 133/1999 când efectiv se reintroduc facilitățile vamale și fiscale prevăzute inițial în textul legii.

Din reglementările de mai sus rezultă că în perioada 01.01. – 30.12.2000 prevederile art.22 din Legea 133/1999 nu erau aplicabile deoarece au fost abrogate în toată această perioadă.

Întrucât petenta a efectuat importurile în cauză în perioada 15.08. – 21.12.2000 reiese că facilitățile vamale și fiscale de care a beneficiat nu sunt legale și ca urmare datorează bugetului de stat drepturile vamale și fiscale astfel cum au fost stabilite în procesul verbal contestat.

În ceea ce privește interpretarea din contestație a textelor Legii 24/2000 și Legii 76/2000 facem următoarele mențiuni :

- Prin Legea 24/27.03.2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative la art.60 se precizează faptul că : (1) *“Prevederile cuprinse într-un act normativ, contrare unei noi reglementări de același nivel sau de nivel superior, trebuie abrogate. Abrogarea poate fi totală sau parțială.*
(3) Abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are totdeauna caracter definitiv.
Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior, să se repună în vigoare actul normativ inițial”.
- Ulterior apare Legea 76/05.05.2000 a bugetului de stat pe anul 2000 unde la art.8 (3) se modifică art.37 din O.U.G.17/2000 și anume precizarea referitoare la art.22 din Legea 133/1999 nu mai este materializată expres în textul legii, petenta considerând că legiuitorul a abrogat abrogarea privind neaplicarea facilităților vamale și fiscale pentru perioada în care a efectuat importurile în cauză.
- În acest context pentru situația în speță, organul de control până la încheierea controlului ulterior consemnat în procesul verbal din 25.01.2005 a solicitat punctul de vedere al forurilor tutelare, respectiv al Ministerului Finanțelor Publice – Direcția Generală de Politici și Legislație privind Veniturile Bugetului General Consolidat transmis cu adresa nr./10.09.2004 și al Autorității Naționale a Vămirilor București transmis cu adresa nr./21.12.2004, din care rezultă că abrogarea art.22 din Legea 133/1999 prin art.37 din O.U.G.17/2000 a operat cu caracter definitiv, fără ca Legea 76/2000 să repună în vigoare acest articol.
- Cu privire la adresa nr./09.05.2000 emisă de Direcția Regională a Vămirilor și invocată de petentă în apărarea sa, precizăm că nu a fost menționat de organul de control în procesul verbal contestat, drept pentru care nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a

contestației întrucât ea nu constituie un act administrativ de autoritate în sensul prevederilor Legii 29/1990 contenciosului administrativ.

În ceea ce privește buna credință a petentei și respectiv reaua credință a organului de control invocate în contestație, se impun următoarele precizări :

- prin actul de control nu se invocă buna sau reaua credință a societății deoarece legislația nu prevede o sancționare diferită în funcție de acest indicator ;
- organul de control a verificat aplicarea reglementărilor vamale, în speță acordarea facilităților vamale, fapt pentru care din 27 DVI verificate, recalcularea drepturilor de import s-a efectuat numai pentru 7 DVI care au fost depuse în perioada 15.08.- 21.12.2000 când nu mai erau aplicabile facilitățile vamale instituite de art.22 din Legea 133/1999 ;
- stabilirea datoriei vamale s-a efectuat cu respectarea prevederilor art.61 (1), 69, 141, 144, 148 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României și a art.40, 41, 45, 53 din H.G.626/1997 pentru aplicarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României ;
- pentru neachitarea la termen a datoriei vamale și fiscale, societatea datorează dobânzi și penalități de întârziere conform art.115 și 120 din O.G.92/2003 republicată.

În concluzie, în sensul celor explicitate în conținutul prezentei decizii, S.C. x este debitoarea datoriei vamale pentru DVI depuse și înregistrate la Biroul Vamal Sibiu în perioada 15.08. – 21.12.2000 pentru care a solicitat și beneficiat eronat de facilități vamale conform art.22 din Legea 133/1999 când acest articol era abrogat.

Pentru considerentele reținute în baza art.180 (5) din O.G.92/2003 republicată,

D E C I D E :

1. Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu nu are competență materială de a se investi cu soluționarea contestației pentru capătul de cerere privind amenda contravențională în sumă de xxxx lei, competența de soluționare a acestui capăt de cerere aparținând instanței judecătorești conform art.32 (2) din O.G.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor aprobată prin Legea nr.180/2002.

Amenda face deja obiectul dosarului cu nr./2005 al Judecătoriei Sibiu.

2. Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma de xxx lei reprezentând :

- lei - taxe vamale ;
- lei - dobânzi taxe vamale ;
- lei - penalități de întârziere taxe vamale ;

- lei - comision vamal ;
- lei - dobânzi comision vamal ;

- lei - penalități de întârziere comison vamal
- lei - TVA ;
- lei - dobânzi TVA ;
- lei - penalități de întârziere TVA.

Punctul 2 din dispozitiv poate fi atacat în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii la Tribunalul Sibiu.